

Bilag 2

Vidnesbyrd af Poul [REDACTED] til folketingets beskæftigelsesudvalg.

Hvis vi ikke dør i jobbet, så dør vi af jobbet.

Mit navn er Poul [REDACTED] og har været brandmand i Københavns brandvæsen i 36 år. Jeg kom ind i brandvæsenet i 1974 sammen med min tvillingebror.

Vi er begge også uddannet til Brandinstruktør og har reddet liv og har slukket mange ildebrande.

Min tvillingbror fil konstateret kræft i hjernen og døde den 21. august 2013 kl. 06.44 og samtidig døde også halvdelen af mig.

Da min broder fik diagnosen, uhelbredelig kræft, forsvandt alt hjælp til ham og hans familie, der resulterede i at de måtte gå fra hus og hjem.

Efter min broders død fil jeg konstateret modermærke kræft, og senere også mundbunds kræft. Det skal siges at der aldrig i vores familie er nogle der har haft kræft.

Vi anmeldte det til Arbejdsskadestyrelsen, men fik afslag. Begrundelsen, som Arbejdsskadestyrelsens har givet os, er at vi kun er udsat for en "beskeden" mængde røg og kræftfremkaldende stoffer. På samme tid inden vi fik svar fra Arbejdsstyrelsen, havde vi henvendt os til Kræftens Bekæmpelse som offentlig udtalte sig at vi som brandmænd ikke er udsat for mere kræft end den almindelig befolkning og derfor ikke så sig nødsaget at hjælpe os og bruge penge på undersøgelser. Men da vores dengang beskæftigelsesminister Mette Frederiksen satte ca. 5 millioner af til forskning af brandkræft, var Kræftens Bekendelse de første til at søge om de millioner og fik bevillige ca. 2,5 millioner. Det skriger til himlen at de kan få så mange penge når de har udtalt sig offentligt at de ikke tror på brandmænds øgede kræft. Og jeg er sikker på at Arbejdsskadestyrelsen bruger deres udtalelser til at afslå vores ansøgninger om at det er en arbejdsskade.

Det er noget forbandet svineri at vi som brandmænd sætter vores liv på spil for at redde andre. Men når vi har brug hjælp, så vender samfundet os ryggen. Jeg blev efterfølgende fyret fra brandvæsenet på grund af for mange sygedage. Vi mistede vores hus på tvangsauktion og har en gæld vi ikke kan komme ud af. Hvis vi ikke havde vores søn der hjælper os økonomisk, ville vi leve på gaden.

TAK DANMARK

Poul [REDACTED]

